

کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین المللی

IRANIAN NATIONAL COMMITTEE
INTERNATIONAL CHAMBER OF COMMERCE



اجلاس اتاق بازرگانی بین المللی در ژنو

اتاق بازرگانی بین المللی تحت تاثیر شرایط جدید بازرگانی بین المللی و مشکلاتی که در وضعیت اقتصادی کشورهای آسیای شرقی پدید آمده اجلاسی را در ژنو تشکیل داد تا مدیران صنایع و بازرگانان یاسوولان اقتصادی سازمان های بین المللی به گفتگو بپردازند و راه کارهای آتی را تبیین نمایند.

این اجلاس که در روزهای ۳۱ شهریور و اول مهر ماه جاری برگزار گردید با پیام دبیر کل سازمان ملل

متحد آغاز به کار کرد و مدیران سازمان های بین المللی چین، سازمان تجارت جهانی (WTO) و آنکتاد (UNCTAD) و ... در آن سخنرانی

- سیاست و تجارت هر دو مهم اند و لازم و ملزوم یکدیگر و در کشور ما مسئولان دولت و مدیران صنعت و بازرگانی با یکدیگر همکاری نزدیک می کنند.

- هر چند همه نگران مشکلات هستند ولی نباید با آن به سیاست های حمایتی رو آورد.

در همین اجلاس کوفی عنان دبیر کل سازمان ملل متحد گفت:

- مشکلات اقتصادی آسیای جنوب شرقی به کشورهای آمریکای جنوبی و شمالی سرایت خواهد کرد.

- همه کشورها از مزایای «جهانی شدن» به طور یکسان بهره مند نشده اند.

- بنابراین جهان با مشکل مواجه است و باید در پی یافتن «راه حلی جهانی» بود.

یکی دیگر از سخنرانان روجیرو دبیر کل سازمان تجارت جهانی بود که اظهار داشت:

- آزاد سازی تجاری به سود همه کشورها بوده است زیرا رقابت را پایدار کرده است.

- البته جهانی شدن این ادعا را ندارد که همه مشکلات را حل خواهد کرد.

- با وجود مشکلات به وجود آمده جهان نیاز به جریان بیشتر سرمایه دارد و نه محدود کردن آن.

- در شرایط حاضر بیش از ۱۳۰ عضو WTO تحت ضوابط این سازمان فعالیت می کنند در حالی که کشورهای دیگر بدون ضابطه در تجارت جهانی مشارکت دارند.

- و بالاخره سازمان تجارت جهانی آماده کمک به کشورها است در حالی که مدعی حل کردن تمام مشکلات «جهانی شدن» نیست.

تعداد قابل توجهی از مدیران صنایع فراملیتی و اساتید دانشگاه ها نیز در این اجلاس طرح نظر نمودند و درباره «جهانی شدن» و پی آمدهای

آن سخن گفتند. برای مثال رییس هیات مدیره شرکت یونی لیور انگلیس (UNILEVER) گفت که «جهانی شدن» یک سیاست نیست بلکه یک فرآیند است و بنابراین نتیجه گرفت که جهان در مسیر تحول قرار گرفته است و لازم است این فرآیند شناخته شود و سایل قانون مند کردن آن فراهم آید. رییس هیات مدیره یک شرکت سرمایه گذاری مصر هم گفت: ۸ سال پیش اقتصاد مصر با مشکلات فراوانی مواجه بود ولی اقتصاد امروز مصر شرایطی بسیار متفاوت دارد، از جمله، ارز یک نرخی شده است، تورم از ۳۰٪ به ۳/۶٪ کاهش یافته، کسر بودجه ۱۷٪ به ۱٪ کاهش یافته و سوسپید قطع شده است و در حال حاضر ۷۰٪ اقتصاد مصر در اختیار بخش خصوصی است.

در این اجلاس عموماً اعتقاد بر این بود که سرعت تغییرات در حدی است که نظامات جهانی توان همراهی با آن رانندارند و سازمان هایی که ضوابط بین المللی را به وجود می آورند عقب تر از اتفاقات در حرکتند.

در این اجلاس هیاتی به سرپرستی جناب آقای مهندس خاموشی شرکت نمود و سعی کرد برداشتی دقیق از شرایط حاضر اقتصاد جهانی داشته باشد.

در خاتمه اجلاس جمع بندی مذاکرات منتشر گردید که متن ترجمه شده آن تحت عنوان «بیانیه بازرگانی ژنو» منتشر می گردد.

به نظر می رسد حرکتی که در جهان آغاز شده به تغییر و تحولات فراوانی منجر خواهد شد و کشورمان نیاز فراوان دارد با درک عمقی رویدادهای استراتژی های توسعه خود را به ترتیبی انعکاس دهد که با آینده نگری مناسب همراه باشد و زمینه هم خوانی لازم را با اقتصاد جهانی در سال های آتی فراهم آورد. □

بیانیه بازرگانی ژنو

سخنران هلموت موشر، رییس اتاق بازرگانی بین‌المللی

امروزه، شرکت‌ها و تعدادی از کشورهای جهان دوران بسیار دشواری را می‌گذرانند و در برخی موارد نیز با بحران روبرو شده‌اند. این روزها دادوستد مسوولیت مشخصی بر عهده افراد واگذار کرده است. بنابراین ما نباید خونسردی خود را از دست بدهیم و به واکنش‌های کوتاه مدت مبادرت نماییم. سیاست بلند مدت ما باید محفوظ بماند.

صنعت، ساختارهای جدید خود را به عنوان بخشی از فرآیند نگرش به آینده تعریف میکند. اتاق بازرگانی بین‌المللی با ابتکارات ویژه واکنش نشان می‌دهد. این اتاق در مورد ایجاد یک چهارچوب تجاری که بتواند در آینده برای ارتقای سطح زندگی و ایجاد فرصت‌های شغلی فعال باشد با سازمان‌های بین‌دولتی سرگرم گفتگو و مذاکره است. بیانیه سال ۱۹۹۷، «کنگره اتاق بین‌المللی شانگهای» سه مورد اولویت را که در دستور کار دراز مدت سازمان ما قرار داشت بدین شرح عنوان کرد:

- ایجاد توازن موثر بین آزادی و قوانین - تشویق بیشتر تصمیم‌گیری‌ها در سطح جهانی و

- آمادگی برای اقتصاد توأم با دانش.

گفتگوهای ژنو پیشرفت‌های چشمگیری را در تعقیب این موارد و راه‌های درازی که در پیش است نشان داد. در بیانیه بازرگانی ژنو سه زمینه اولویت دار دیگر به دستور کار شانگهای افزوده شد. به این ترتیب، مجموع این اولویت‌ها در بیانیه ژنو به شش مورد

افزایش یافت. لازم به ذکر است که این زمینه‌ها جزو مسوولیت‌های سنتی وزارتخانه‌ها و سازمان‌های بین‌المللی نیست، بلکه مربوط به اصول اساسی، استراتژی‌های بین‌المللی و مکانیزمهایی می‌شود که برای واکنش موثر نسبت به چالش جهانی ضرورت دارد. در زیر به بررسی شش زمینه پیش گفته می‌پردازیم.

۱- ایجاد توازن بین آزادی و قوانین برای بنگاه‌های تجاری فعال

جریان آزاد کالا و خدمات، سرمایه‌گذاری، دانش فنی، تکنولوژی و اطلاعات جزو اولویت‌های تجارت جهانی محسوب می‌شود. مقررات‌زدایی و سهولت در دسترسی به بازار باید به صورت فرآیندی تدریجی ادامه یابد و در کشورهایی که هنوز از استانداردهای تبعیضی برای دفاع از منابع خود استفاده می‌کنند تسریع شود. بدین سان، این فرآیند آزادسازی موجب تشویق رقابت‌پذیری و شکوفایی خواهد شد و معتبرترین اساس برای آزادی و عزت فردی محسوب می‌شود.

آزادی تنها در چهارچوب قوانین معنی می‌یابد و در مورد بازارها نیز همین امر صادق است. بازرگانی مستلزم قوانین، مقررات و نهاد‌های

موثر برای تداوم فعالیت و اطمینان از وجود ثبات مدنی می‌باشد. دولت‌ها و سازمان‌های بین‌دولتی اصلی‌ترین قانونگذاران به شمار می‌آیند. در دهه گذشته، دولت‌های صنعتی و در حال توسعه به پیشرفت‌های چشمگیری در این زمینه دست یافتند. در کشورهای در حال توسعه، این دولت‌ها قوانین مخصوص بازرگانی - مانند قوانین بورس را نوین‌سازی کردند و حمایت از دارایی‌های فیزیکی، سرمایه‌گذاری در سهام، و مالکیت معنوی را بهبود بخشیدند. در سطح بین‌المللی، دولت‌ها موافقتنامه‌های سازمان تجارت جهانی در مورد مخایرات و خدمات مالی فرامرزی را تکمیل کردند.

اتاق بازرگانی بین‌المللی در فرآیند نوین‌سازی و جهانی کردن قوانین نقش مثبتی ایفا می‌کند. این اتاق در زمینه آسان‌سازی بازرگانی و تجارت الکترونیکی - از جمله صدور تاییدیه‌های دیجیتالی - پیشرو بوده است. قوانین جدید داور و مبارزه با فساد - که برای رویارویی با جو بازرگانی پیچیده امروزی در نظر گرفته شده - در حال اجرا می‌باشد.

اکنون باید تلاش‌های بیشتری برای گسترش آزادی تجاری (مبتنی بر قانون) انجام داد و سازمان تجارت جهانی باید در این زمینه نقش مهمی

ایفا کند. از طرف دیگر ما باید عزم خود را برای اجرای قوانین و انجام مذاکرات فراگیر نشان دهیم. طبق برنامه زمانبندی شده قرار است در آستانه ورود به قرن بیست و یکم، مذاکرات جدیدی برای آزادسازی بیشتر تجارت جهانی صورت گیرد.

برای سرمایه‌گذاری‌های بیرون مرزی وجود یک چهارچوب واقعی جهانی برای قوانین - به ویژه با توجه به عدم پیشرفت در «سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه» - ضرورت دارد. برای ایجاد بازار جهانی نیز وجود سیاست‌های رقابتی که نه مانع تجارت و نه مانع سرمایه‌گذاری باشند ضرورت دارد. مساله استانداردهای نیروی کار باید مورد توجه قرار گیرد تا به توافق فراگیر در زمینه قوانین بیانجامد. البته ما باید این کار را در قالب مناسب سازمان بین‌المللی کار (ILO) انجام دهیم. مشکلات زیست محیطی فرامرزی باید با شیوه‌ای کاملاً مسوولانه و از طریق موافقتنامه‌های چند جانبه زیست محیطی - و نه با اقدامات تجاری - برطرف شود. سیاستگذاران باید آگاه باشند که مسایل واقعی جهان را نمی‌توان با تلاش‌های منطقه‌ای، ملی و در انزوا حل کرد.

۲- مکانیزم‌های بازار و ابزارهای تجاری

از بسیاری جهات، ما هنوز به یک همفکری و توافق عمومی مبتنی بر درک مکانیزم‌های بازار و ابزارهای

تجاری دست نیافته‌ایم. ما برای توافق در مورد اهداف اصلی اقتصادی در کشورهای صنعتی، غلبه بر مشکلات کشورهای در حال توسعه، و نهایتاً اطمینان از همبستگی سیاست‌های جهانی، به این درک نیاز داریم. در این مورد دو جنبه شایان ذکر است:

نخست این که: گشایش و مقررات‌زدایی بازارها، و نوینسازی و جهانی کردن قوانین و نهادهای بازرگانی، نباید به صورت امتیازی برای سرمایه‌گذاران خارجی مد نظر قرار گیرد. یک چارچوب واقعی جهانی برای سرمایه‌گذاری وجود بهترین وضعیت برای هر دو طرف است. شرکت‌های چند ملیتی دارای رکورد چشمگیری در مورد بهبود شرایط اجتماعی و محیطی در کشورهای می‌کنند که در آنها سرمایه‌گذاری می‌کنند. در بحران اخیر آسیا، دیدگاه و تعهد دراز مدت آنها تاثیر مثبت‌کننده مهمی داشت. حذف موانع تعرفه‌ای در بدو امر به عنوان امتیازی برای کشورهای در حال توسعه رقابت‌کننده محسوب نمی‌شود. تمام این اقدام‌ها باعث از بین بردن موانعی می‌شود که بر سر راه تجارت داخلی و بین‌المللی قرار دارد. از طرف دیگر موجب افزایش ثروت در کشوری می‌شود که درهای خود را باز کرده است. اکنون باید ابزار جدید بین‌المللی برای اصلاحات کنترلی مستمر در یک بازار را مورد توجه قرار داد.

دوم: در بازارهای جهانی جدید، ابزارهای بازرگانی عملی - مانند بازاریابی، تبلیغات، یا ابزارهای مالی جدید - به صورت پر اهمیتی برای ایجاد ثروت در یک کشور در آمده‌اند. سیاست‌گذاران دولتی باید توان بالقوه این ابزارها را بهتر درک کنند.

۳- ما توانسته‌ایم تولید فیزیکی را

بهبود بخشیم و به سطح بالایی از داد و ستد و کارایی دست پیدا کنیم. اکنون، دنیا به سمت یک اقتصاد علمی جهانی حرکت می‌کند - که هم کشورها و هم شرکت‌ها را به طور یکسان درگیر کرده است. کمک‌های مهمی که شرکت‌ها و واحدهای اقتصادی می‌توانند ارائه دهند عبارتند از پژوهش و نوآوری، انتقال آزادانه دانش و جو فرآگیری و بازاریابی. دانش در صحنه رقابت مانند یک دارایی به‌شمار می‌رود. پژوهش و نوآوری بیشتر، همراه با رشد چشمگیر تکنولوژی، مردم و عقاید عوامل اصلی شکوفایی به حساب می‌آیند. شرکت‌های بین‌المللی وارد بزرگراه‌های شبکه‌های جهانی شده‌اند تا دانش خود را منتقل کنند و پژوهش و تکنولوژی را در چشم‌انداز جهانی گسترش دهند.

اقتصاد مبتنی بر دانش به یک چهارچوب متفاوت نیاز دارد. در سال‌های اخیر، کشورهای در حال توسعه تلاش کرده‌اند تا ایجاد و انتقال تکنولوژی و عقاید را به وسیله اجرای بهتر حقوق مالکیت معنوی سهولت بخشند. این عمل مستحق تشویق و ترغیب بیشتری است. یکی از وظایف اصلی در این مورد مشخص کردن نیازهای بازرگانی برای حمایت از مالکیت معنوی در فضای دیجیتال است. یکی دیگر از وظایف، اعلام نظریات در سخنرانی‌های عمومی و واکنش با دشمنی فزاینده نسبت به پیشرفت تکنولوژی در کشورهای صنعتی پرهزینه و به‌ویژه اروپا است. در این مورد می‌توان به عنوان مثال بیوتکنولوژی را نام برد.

۴- جهانی شدن می‌تواند و باید همراه با موفقیت باشد. برخی از جنبه‌های این کار عبارتند از:

نخست: اینکه نگاه‌های

اقتصادی و تجاری نگرانی‌های رایج در مورد جهانی شدن را جدی می‌گیرند. ما از مشکلات و خطراتی که متوجه برخی افراد بی‌تجربه می‌شود آگاه هستیم. در عین حال، باید با شناخت بیشتر موضوع جهانی شدن و تاثیر واقعی آن روی مشاغل و ثروت به رویارویی با «جهان ترسی» (GLOBALFOBIA) برویم. اتاق بازرگانی بین‌المللی درباره جهانی شدن تلاش بسیار زیادی کرده است که باید آن را تقویت کرد. ما باید با نشان دادن این موضوع که تمام کشورها - با استفاده از سیاست‌های درست - می‌توانند از منافع حاصل از جهانی شدن استفاده کنند به تشویق تمام افراد علاقه‌مند بپردازیم. تا به یک تصویر واقعی و مثبت دست پیدا کنند. ما باید با ایجاد ثروت بیشتر و افزایش سریع جمعیت بالای خط فقر به رویارویی با دامپینگ اجتماعی برویم. **دوم:** باید توجه داشت که همه چیز قابلیت جهانی شدن ندارد - برای مثال، عرضه را می‌توان جهانی کرد ولی مصرف را نمی‌توان. امکان انتخاب بیشتر برای مصرف‌کننده باعث افزایش تنوع تقاضای داخلی می‌شود. برخی از منتقدان جهانی شدن معتقدند کشورهایی که وارد عرصه بازارهای جهانی می‌شوند، ارزش‌های اجتماعی و اخلاقی خود را از دست می‌دهند. اینان هشدار می‌دهند که تمدن‌ها سقوط خواهند کرد. در حقیقت، ارزش‌های اجتماعی به طور فزاینده‌ای در معرض گفتگوها و رقابت جهانی خواهد بود. ولی این کار باعث پیشرفت انسان می‌شود. زیرا می‌تواند حق انتخاب داشته و نظریات و ارزش‌هایی را که مورد احترام تمام فرهنگ‌ها و جوامع است تقویت کند. شرکت‌ها با جهانی شدن خود در واقع باعث جلب اعتماد بیشتری می‌شوند. **سوم:** یکی از چالش‌های اصلی در

زمینه آزادی بازرگانی (مبتنی بر قانون) خودداری از ادغام نهادهای مالی و حفظ یک نظام با ثبات مالی بین‌المللی است.

در آستانه قرن بیست و یکم، استفاده از پول واحد اروپا (یعنی یورو) یکی از نوآوری‌های اصلی در این نظام خواهد بود. این موضوع نه تنها با سیاست‌های اروپا در ارتباط است، بلکه با موضوع‌های بزرگتری که در ارتباط با آینده ارزهای بین‌المللی می‌باشد، مربوط می‌شود.

۵- با جهانی شدن تجارت و بازارها، و ناتوانی در حل بسیاری از مسائل در سطح ملی، ما به **نهادهای با نفوذ جهانی و تصمیم‌گیری در این سطح نیاز داریم.** از طرف دیگر ما به یک **روش بین‌المللی گفتگوی با محتوی در زمینه گفتگوهای بازرگانی** نیاز داریم. در اینجا به چند نکته زیر اشاره می‌کنیم:

نخست این که: حکومت جهانی و شایستگی سازمان‌های بین‌المللی از اولویت ویژه برخوردارند. شایستگی‌ها و استعدادها - در سطح بخشی، ملی و جهانی - باید مطابق با نظریه فراگیری از نو سازماندهی شود. در حال حاضر، هماهنگی‌های غیرکافی و بیش از حد تکراری باعث شده است تا سازمان‌های بین‌دولتی نتوانند به طور مؤثر به مسائل پیچیده و وابسته به هم در سده بیستم رسیدگی کنند. این سازمان‌ها به قدرت و اختیار بیشتری نیاز دارند، البته با این شرط که توجه بیشتری به تاثیر تجارت و رقابت در ایجاد ثروت داشته باشند، نیاز به کاهش بوروکراسی را درک کنند و برای مسایل جهانی بسیار مهم اهمیت ویژه قایل شوند. این اصلاحات هم اکنون آغاز شده است ولی راه درازی در پیش است. اگر ساختار سازمان ملل متحد دگرگون و اصلاح شود، می‌تواند در هماهنگی تصمیم‌گیری‌های

بین‌المللی به طور مؤثری اقدام کند. به این خاطر است که ما فکر می‌کنیم یک سازمان ملل پر قدرت می‌تواند به تجارت و بازرگانی کمک کند.

دوم: مشارکت بیشتر بخش بازرگانی

باید بخشی از اصلاحات باشد. در این جا، اتاق بازرگانی بین‌المللی به تقویت جایگاه خود به عنوان صدای بخش بازرگانی پرداخته است. این کار با همکاری نزدیک با سازمان تجارت جهانی و مشورت‌های موثر با دبیرکل سازمان ملل و رؤسای آژانس‌های این سازمان تحقق یافته است. اتاق بازرگانی بین‌المللی می‌تواند و تمایل دارد در تهیه و تدوین و پیگیری دستور کار کمک کند. وضعیت و جایگاه مادر این گفتگوها بیانگر وظیفه اصلی بخش بازرگانی - یعنی ایجاد ثروت - است. نیاز مبرمی برای مشخص شدن رهبری و تعریف مسوولیت مشترک وجود دارد، که باید نقش گروه ۷، اتحادیه اروپا و جهان در حال توسعه روشن باشد.

جهانی شدن مخاطرات جدیدی ایجاد می‌کند. مقامات و مسوولان باید برای مبارزه با اشکال جدید جنایات سازمان یافته که شرکت‌ها را تهدید می‌کند بایکدیگر همکاری کنند. این اشکال شامل «مقابله به مثل»، «کلاهبرداری» و... می‌باشد. زیر ساخت‌های مهم مانند مخابرات، بانکداری مالی، انرژی، حمل و نقل، خدمات دولتی نیازمند حمایت مشترک بخش دولتی و خصوصی است.

عرب‌بازارهای انفرادی

(Individual markets) در کشورهای گوناگون در جایی وجود دارند که عقاید و نظریات به واقعیت تبدیل می‌شوند. این بازارها از سرکار بودن یک دولت با ثبات، قوی و کارآمد بهره می‌برند. در این مورد چند نکته حائز اهمیت است:

نخستین این که: اعتماد و اتکای

فزاینده به بازارها و موضوع رقابت مستلزم وجود دولت‌هایی است که قادرند تا آن جا که ممکن است از اعمال کنترل خودداری کنند، و در صورت نیاز به تدوین و اجرای دقیق قوانین بپردازند. تنها جوامع با ثبات، منظم و با ایمان موفق می‌شوند.

دوم: در کشورهای که دارای جمعیت کهنسال و اختیارات وسیعی هستند باید مسأله عدم توازن و تعادل دراز مدت در دولت رفاه (Welfare State) به منظور تصمیمگیری برای اصل‌مبنیان از پایداری طرح‌های بازنشستگی - نهایتاً دولت و نهادهای آن و اعتماد اتباعش - را مورد بررسی قرار دهیم.

سوم - اتاق بازرگانی بین‌المللی نحوه تغییر و تحول جوامع و اتباع آن‌ها را در ابراز نگرانی‌های عمیق خود مورد شناسایی قرار داده است. با این حال، در برخی موارد، وجود گروه‌های فعال فشار می‌تواند باعث تضعیف تأثیرپذیری قوانین دولتی، نهادهای مشروع و فرآیندهای دمکراتیک شود. این سازمان‌ها باید برای مشروع سازی و بهبود دمکراسی داخلی، شفافیت و قابلیت حسابرسی خود تأکید داشته باشند. آن‌ها باید برای نتایج و پیامد فعالیت‌هایشان پذیرای مسوولیت کامل باشند. در صورتی که چنین نشود، باید قوانینی را که حقوق و مسوولیت‌های آنها را معین کرده است مورد بررسی قرار داد. واحدهای تجاری عادت دارند با اتحادیه‌های کارگری، سازمان‌های مصرف‌کننده و سایر گروه‌هایی که مسوول قابل اعتماد و شفاف هستند کار کنند. آنچه که برای ما مسأله ایجاد کرده افزایش تعداد گروه‌های فشار است که معیارهای خود انضباطی را نمی‌پذیرند.

چهارم: ناسیونالیسم اقتصادی، کشمکش‌های مجموع منفی

(NEGATIVE SUM) و اعمال قوانین داخلی در خارج از قلمرو یک کشور را نباید با موضوع دولت یا اقتدار درهم آمیخت. این‌ها با واقعیت‌های اقتصاد جهانی همخوانی ندارند. ولی واکنش‌های ناسیونالیستی دوباره بازگشته است - برای مثال، اخیراً در مورد مسائل مالیاتی این واکنش‌ها دیده می‌شود. کشورها به خاطر کسب سهم بیشتری از درآمدهای حاصل از مالیات بر شرکت‌ها با یکدیگر به رقابت برخاسته‌اند. این کار باعث افزایش فشار روی شرکت‌های بین‌المللی - هم از لحاظ نرخ‌های مالیاتی و هم کاغذبازی - شده است. در بسیاری از زمینه‌های کنترلی، کشورها سعی می‌کنند تا استانداردهای خود را - به جای شناخت متقابل - به یکدیگر تحمیل کنند.

از مباحثی که در این جا مطرح شد، می‌توان شش نتیجه گرفت:

- ۱- ما به تعادل میان آزادی و قوانین برای اداره یک واحد تجاری نیاز داریم.
- ۲- درک مکانیزم‌های اصلی بازار باید تشویق شود.
- ۳- واحدهای تجاری و قانونگذاران باید نسبت به مهم‌ترین موضوع امروز یعنی پیدایش یک اقتصاد جهانی مبتنی بر دانش حساس باشند.
- ۴- ما باید از گسترش «جهان ترسی» (GLOBAFOBIA) جلوگیری کنیم و مسایل واقعی را که مانع ایجاد ثروت و شغل می‌شوند مورد توجه قرار دهیم، و برای موفقیت «جهانی شدن» اقتصاد تلاش کنیم.
- ۵- در مورد بسیاری از مسایل جهانی باید هم‌انگه تصمیمگیری در سطح جهانی اتخاذ شود. در این مورد باید از واحدهای تجاری که در گفتگوی سیاسی شرکت دارند استفاده

شود. عم دولت‌های ملی در آینده همچنان نقش کلیدی خواهند داشت. رشد اقتصادی و ثبات جامعه نیازمند دولت‌های مقتدر و کارآمد است. این شش مورد جزو موضوع‌های اصلی گفتگو میان سازمان‌های بین دولتی و واحدهای تجاری خواهد بود. از طرف دیگر، همین موضوع‌ها برای دستور کار اتاق بازرگانی بین‌المللی از اولویت برخوردارند.

بحث‌های دوروز گذشته نشان داد که برخی کارهای مهم داخلی برای این اتاق ناتمام مانده است. ما باید ساختارهای منطقه‌ای - در برخی موارد - و ملی خود را تقویت کنیم و نقش کمیته‌های ملی اتاق بازرگانی بین‌المللی را مشخص نماییم. این اتاق تنها سازمان بین‌المللی است که سخنگوی شرکت‌های بزرگ و کوچک تمام بخش‌ها محسوب می‌شود. شالوده ساختار ما باید همین توانایی و تعهد باشد.

ما همچنین قصد داریم در زمینه روش‌های کاری خود کاراتر و متمرکزتر عمل کنیم. برای این‌که بتوانیم با قدرت و وضوح از طرف بخش بازرگانی درباره موضوع‌های مهم جهانی صحبت کنیم، باید مطمئن شویم که پیامان هم مفهوم است و هم در درزمدت کارایی دارد. در اتاق بازرگانی بین‌المللی ما باید به بهبود خدماتمان بپردازیم و نقش خود را به عنوان قانونگذار بیشتر توسعه دهیم. کارهایی که در سالهای ۱۹۹۷ و ۱۹۹۸ به اتمام رسید نمایانگر عزم ما برای تأکید روی پروژه‌های اولویت دار و بهبود ساختارها می‌باشد. این کار سبب خواهد شد در رویارویی با چالش‌های قرن بیست و یکم بتوانیم از قدرت و انعطاف لازم برای کمک به بخش بازرگانی برخوردار شویم.

اخبار اقتصادی



رشد اقتصادی ایران در سال گذشته به ۲/۵ درصد رسید

براساس گزارش بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، با وجود کاهش بهای نفت در بازارهای جهانی در نیمه دوم سال گذشته و اثر منفی آن بر تراز پرداخت‌های جاری، اقتصاد ایران در سال ۷۶ رشد ۲/۵ درصد را تجربه کرد. واردات ایران در سال ۷۶ نسبت به سال ماقبل کاهش نیافت، اما رشد اقتصاد کشور تحت تاثیر کاهش شدید فعالیت‌های بخش ساختمان، کندتر شد. باوجود کاهش درآمدهای ارزی کشور در سال ۷۶، حساب جاری تراز پرداخت‌ها ۱/۲ میلیارد دلار مازاد نشان داد، اما به علت کسری حساب سرمایه موازنه

پرداخت‌ها در این سال، ذخایر خارجی ایران با حدود ۳/۷ میلیارد دلار کاهش مواجه شد. اداره بررسی‌های اقتصادی بانک مرکزی اعلام کرد موقعیت اعتباری ایران در بازارهای مالی بین‌المللی در سال گذشته، تحت تاثیر پرداخت تمام تعهدات خارجی در سررسیدهای زمان‌بندی شده و کاهش ۴/۸ میلیارد دلار از بدهی‌های خارجی بهبود یافت. براساس این گزارش، از اوایل سال ۷۶ به منظور کاهش هزینه‌های تامین منابع مالی مورد نیاز کشور، تصمیم گرفته شد که از این منابع از طریق خطوط اعتباری مستقیم، که از سوی

مؤسسات مالی بین‌المللی با شرایط آسان در اختیار سیستم بانکی ایران قرار می‌گیرد استفاده شود. از سوی دیگر، دریافت‌ها و پرداخت‌های بودجه دولت در سال گذشته از تعادل نسبی برخوردار بوده و کسری بودجه درحد میزان مطلوب قرار داشته است، اما این کسری تحت تاثیر کسری حساب ذخیره تعهدات ارزی دولت، همانند سال‌های گذشته، موجب افزایش کسری واقعی بودجه دولت شد. با وجود این، فشارهای تورمی تخفیف یافت. علاوه براین، شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی در سال گذشته فقط ۱۷/۳ درصد افزایش داشت، در حالی که رشد این شاخص در سال ۷۴ از مرز ۵۰ درصد گذشت و در سال ۷۵ نیز تحت تاثیر اتخاذ سیاست‌های تشبیتی و افزایش عرضه محصولات ۲۳/۲ درصد رشد ثبت شد.

از سوی دیگر، رشد نقدینگی که در سال‌های اخیر بسیار سریع بود، در سال گذشته به ۱۵/۲ درصد محدود شد. میانگین رشد نقدینگی در سال‌های ۷۴ و ۷۵ نیز حدود ۳۷ درصد بود.

نمایندگان ۳۴ کشور قاره آمریکا مذاکره در مورد ایجاد بزرگترین منطقه آزاد تجاری در این منطقه را آغاز کردند. به گزارش خبرگزاری فرانسه از میامی، هدف از تشکیل این جلسه بررسی نحوه ایجاد بزرگترین منطقه آزاد تجاری دنیا تا سال ۲۰۰۵ میلادی

در این گزارش آمده است که عملکرد نظام بانکی تحت شرایط عملکرد اقتصادی کشور و اجرای سیاست‌های پولی و ارزی بوده است. سقف تسهیلات اعطایی سیستم بانکی به بخش‌های دولتی، خصوصی و تعاونی در سال گذشته به ۸۸۰۰ میلیارد ریال محدود شد، اما سقف تسهیلات اعطایی به بخش‌ها تحت تاثیر بروز خشکسالی تعدیل شد و اعتبارات اعطایی به بخش کشاورزی ۱۰۰۰ میلیارد ریال افزایش یافت.

سیاست‌های ارزی و بازرگانی خارجی کشور در سال گذشته و همچنین، تصمیمات متخذه در این زمینه، در راستای اهداف مورد نظر بوده است. یادآوری می‌کنند که ایجاد مازاد تراز تجاری برای بازاری و تقویت ذخایر ارزی، همزمان با بازپرداخت به موقع تعهدات ارزی، تخصیص منابع ارزی به بخش‌های مورد نظر از طریق هدایت ارز حاصل از صادرات غیرنفتی به سیستم بانکی و نظارت بر واردات و تثبیت نرخ ارز با هدایت تمام مبادلات ارزی و بازرگانی خارجی به سیستم بانکی از جمله این اهداف است

ایجاد بزرگترین منطقه آزاد تجاری جهان

است که از مدار قطب شمال تا منتهی‌الیه بخش جنوبی قاره آمریکا ادامه می‌یابد. این منطقه ۸۰۰ میلیون مصرف کننده و ۱۰ تریلیون دلار تولید سالانه خواهد داشت. تمام کشورهای قاره آمریکا، به استثنای کوبا، در این منطقه آزاد تجاری عضو خواهند بود.

در ۴ ماهه اول سال جاری ۱/۸ میلیون تن فولاد تولید شد

مدیر عامل شرکت ملی فولاد ایران گفت: در ۴ ماهه اول سال جاری